

Міністерство освіти і науки України
ДВНЗ “Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника”

ВІСНИК
Прикарпатського університету

Серія
ЕКОНОМІКА

ВИПУСК 12

Івано-Франківськ
Плай
2017

Друкується за ухвалою Вченої ради ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» від 27 червня 2017 року, протокол № 6.

Редакційна рада:

д-р філол. наук, проф. **Грещук В. В. (голова ради)**, д-р фіз.-мат. наук, проф. **Загороднюк А. В.**, д-р філол. наук, проф. **Кононенко В. І.**, д-р істор. наук, проф. **Кугутяк М. В.**, д-р філос. наук, проф. **Ларіонова В. К.**, д-р пед. наук, проф. **Лисенко Н. В.**, д-р юрид. наук, проф. **Луць В. В.**, д-р хім. наук, проф. **Миرونюк І. Ф.**, д-р фіз.-мат. наук, проф. **Остафійчук Б. К.**, д-р політ. наук, проф. **Цепенда І. Є.**

Редакційна колегія:

Романюк Михайло Дмитрович (головний редактор) – доктор економічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, професор кафедри менеджменту та маркетингу Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника;

Михайлів Галина Василівна (відповідальний секретар) – кандидат економічних наук, доцент, заступник завідуючого кафедрою менеджменту та маркетингу Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника;

Баланюк Іван Федорович – доктор економічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, завідуючий кафедрою обліку і аудиту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника;

Благун Іван Семенович – доктор економічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, декан економічного факультету Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника;

Брич Василь Ярославович – доктор економічних наук, професор, проректор з науково-педагогічної роботи Тернопільського національного економічного університету;

Дмитришин Леся Ігорівна – доктор економічних наук, професор кафедри економічної кібернетики Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника;

Пилипів Надія Іванівна – доктор економічних наук, професор, завідувача кафедрою теоретичної і прикладної економіки Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника;

Садова Уляна Ярославівна – доктор економічних наук, професор, завідувача відділом соціально-гуманітарного розвитку регіону ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долішнього НАН України» (м. Львів);

Ткачук Ірина Григорівна – доктор економічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, завідувача кафедрою фінансів Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника;

Ткач Олег Володимирович – доктор економічних наук, професор, завідуючий кафедрою менеджменту та маркетингу Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника;

Якубів Валентина Михайлівна – доктор економічних наук, професор, завідувача кафедрою управління та бізнес-адміністрування Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

Рецензенти:

Вахович І. М. – доктор економічних наук, професор (Луцький національний технічний університет);

Ястремська О. М. – доктор економічних наук, професор (Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця).

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України №374 від 13.03.2017 р. «Вісник Прикарпатського університету. (Серія: Економіка)» включений до Переліку наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата економічних наук.

10. Mortgage market in a coma: the rates slide down, but revival is not expected. – Access mode: http://www.prostobank.ua/zhile_v_kredit/stati/rynok_ipoteki_v_kome_stavki_polzut_vniz_no_ozhivleniya_ozhidat_ne_stoit

11. Yanchenko N. V. Prospects for the Development of Mortgage Lending in Ukraine / N. V. Yanchenko // Bulletin of the Economy of Transport and Industry. – 2014. – Issue. 45. – P. 280-282.

Король В. С.

ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ: РИНКОВА ІНФРАСТРУКТУРА ТА ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА

Розглянуто формування ефективної ринкової інфраструктури розвитку екологічної сфери, яка передбачає створення відповідного інституціонального середовища, спрямованого на об'єднання зусиль підприємницьких структур, органів державної влади, потенційних інвесторів, місцевих громад. Обґрунтовано необхідність екологізації бізнесу, подальшого вирішення наукових і практичних завдань з його екологічної безпеки – від розробки теоретичних принципів на глобальному і локальному рівнях до конкретних механізмів їх реалізації.

Ключові слова: екологізація, бізнес, екологічні проблеми, економічний розвиток

The formation of an effective market infrastructure for the development of the environmental sphere involves the creation of an appropriate institutional environment, aimed to bring together businesses, public authorities, potential investors, local communities. Necessity are occurs of ecological of the business – from the development on the total and local level till concrete mechanism of realization of it.

Key words: ecology, business, ecological problems, economic development,

Вступ. На сучасному етапі соціально-економічного розвитку будь-якої країни, при здійсненні структурних зрушень у розвитку національної економіки, трансформації її відтворювальної системи відбувається пошук ефективних методів і засобів реалізації поставлених завдань щодо якнайповнішого задоволення суспільних потреб. Трансформація суспільного відтворення має відбуватися в напрямі раціоналізації природокористування й переорієнтації економічної системи на шлях продуманого і послідовного використання природних ресурсів.

Питанням екологізації виробничих систем присвячено праці: В. Борисової, М. Гладія,

Б. Данилишина, А. Іванченко, М. Калінчика, О. Карасьова, П. Коренюка, М. Кочерги, О. Ульяновченка та ін. Так, у роботах науковці приділяють увагу питанням формування та реалізації організаційно-економічних заходів з вирішення екологічних проблем, удосконалення системи державного регулювання, пошуку шляхів фінансування природоохоронних заходів. Проте, нині особливої актуальності набувають питання удосконалення наявних і впровадження нових підходів до розвитку відповідної ринкової інфраструктури, тобто сукупності матеріальних об'єктів і суспільних інститутів, що можуть використовуватися для забезпечення та регулювання безперервного багаторівневого функціонального господарських взаємозв'язків, взаємодії суб'єктів ринкової економіки і руху товарно-грошових потоків у процесі забезпечення екологічної безпеки.

Постановка завдання. Основна мета даного дослідження полягає в теоретичному обґрунтуванні основних аспектів формування інституціонального середовища розвитку інфраструктури у сфері екологічної політики відповідно до принципів ринкової економіки та їх роль в екологічній безпеці країни.

Результати. Складовими ринкової інфраструктури у сфері екологічної безпеки можуть бути: екологічні банки; біржі з купівлі-продажу ліцензій на право забруднення довкілля; структури з організації аукціонів квот на право забруднення довкілля; інвестиційні фонди екологічної спрямованості; компанії страхування екологічних ризиків; консалтингові фірми та аудиторські компанії, що охоплюють вирішення питань у сфері екологічної безпеки; лізингові структури з передачі у користування екологічної техніки та обладнання, інших матеріальних засобів і майна; інформаційно-рекламні агентства, посередницькі, виставкові структури у сфері забезпечення екологічної безпеки.

Екологічні банки повинні стати одним із найважливіших елементів ринкової інфра-

структури, функцією яких буде кредитування суб'єктів забезпечення екологічної безпеки за рахунок залучення засобів підприємств, закладів, населення, зарубіжних екологічних фондів тощо [1].

Значне місце у ринковій інфраструктурі екологічної безпеки має бути відведено біржі з купівлі-продажу ліцензій на право забруднення довкілля, ключовою функцією якої є обмін інформацією, формування рівноважних цін, а також забезпечення самонастроювання фінансово-кредитних механізмів. Таку біржу слід розглядати як організацію, яка об'єднує юридичних і фізичних осіб, зацікавлених у купівлі-продажу ліцензій на право забруднення довкілля, і має за мету надання послуг при укладанні біржових угод, виявленні цін, попиту і пропозиції на ліцензії, при вивченні, впорядкуванні та спрощенні їх обігу. Поряд із біржовими структурами елементом ринкової інфраструктури у сфері купівлі-продажу ліцензій на право забруднення довкілля можуть бути й торговельні дома. Вони можуть створюватися у формі акціонерних товариств за участю безпосередніх учасників купівлі-продажу ліцензій, а також комерційних банків, науково-дослідних закладів, підприємств з випуску екологічної техніки, зацікавлених посередницьких структур тощо.

Посередницькі структури можуть бути зацікавлені як у реалізації товарів і послуг екологічного призначення, так і ліцензій на право забруднення навколишнього середовища. Вони здійснюють закупівлю товарів і ліцензій для наступного продажу у потрібному покупцям режимі (розміри партії, строки поставок, способи доставки та інші параметри), а також сприяють у встановленні безпосередньо договірних зв'язків і контактів між продавцями відповідних товарів і ліцензій, їхніми споживачами та покупцями. Сприяння у встановленні господарських зв'язків та укладанні контрактів можуть здійснюватися відповідно до комісійних угод. Види посередницьких організацій доволі різноманітні: постачальницько-збутові, оптово-посередницькі, комерційні центри, агентські фірми тощо. За цільовими функціями та характером діяльності можна виокремити у сфері управління екологічною безпекою: рух товарів і послуг екологічного призначення, рух ліцензій на право забруднення довкілля, встановлення господарських зв'язків та укладання контрактів. Об'єктивна необхідність діяльності посередницьких структур у зазначеній сфері

зумовлюватиметься тією економією, яку вони можуть принести своєму клієнту.

Рекламно-інформаційні агентства у сфері екологічної безпеки надають послуги з аналізу та розповсюдження передового досвіду, проведення науково-технічних конференцій, симпозіумів, семінарів тощо. Вони здійснюють інформаційне обслуговування клієнтів, надають їм рекламні послуги, а також допомагають у створенні та організації роботи демонстраційних зал.

Як прогресивну ланку комплексу ринкової інфраструктури у сфері екологічної безпеки слід виокремити екологічний лізинг – особливу форму оренди, пов'язану з передаванням у користування екологічної техніки та обладнання, інших матеріальних засобів і майна, що використовуються для скорочення забруднення навколишнього середовища. Суб'єктами лізингової угоди є три сторони: підприємство, яке постачає обладнання чи інші об'єкти лізингу; орендодавець, що оплачує обладнання (об'єкт лізингу) та надає його в оренду (лізингова компанія); орендар – підприємство (організація, фірма), яке отримує обладнання (об'єкт лізингу) та користується ним протягом певного часу.

Лізинг особливо привабливий для малих і середніх фірм, які часто мають проблеми з фінансування різноманітних своїх проектів, а тим більше у такій новій та "неприбутковій" сфері, як екологічна безпека. Лізинг полегшує доступ до сучасної техніки та високих технологій, дозволяє оперативно замінювати застарілі зразки техніки на прогресивне обладнання, уникаючи боргів. Він дає можливість розширити ринок екотехніки, приладів, апаратури та обладнання у сфері екологічної безпеки. Пропонуються такі види лізингу:

фінансовий лізинг "ліз – бек" чи "поступка – оренда", при якому підприємство продає лізинговій фірмі (банку) частину наявного у нього екологічного обладнання і зразу ж отримує його назад на умовах оренди;

"лізинг – повне обслуговування", який характеризується виконанням поставок із наданням додаткових послуг, характер яких залежить від особливостей екологічного обладнання (майна), яке надається за лізингом;

"оперативний лізинг" (прокат), тобто здача в оренду спеціалізованого обладнання екологічного призначення на термін, значно коротший, ніж його економічно ефективний строк функціонування.

Одним із найважливіших елементів ринкової інфраструктури у сфері екологічної безпеки є екологічне страхування. Екологічне страхування може ефективно доповнювати традиційні способи економіко-правового регулювання взаємовідносин суспільства та природи. У страхове поле екологічного страхування включаються об'єкти, які завдають шкоди навколишньому середовищу внаслідок аварійних (випадкових, непередбачених) ситуацій.

Важливим елементом створення та розвитку системи екологічного страхування є організація добровільних страхових екологічних фондів, що сприяють розширенню стійкого страхового ринку. При добровільному страхуванні юридичних осіб страхові платежі не відносяться на собівартість продукції, однак страхові суми не регулюються лише договором екологічного страхування.

При системі обов'язкового страхування основою взаємовідносин між страхувальником і страхуваним є закон, в якому виділяється перелік екологічно небезпечних виробництв і підприємств, шкідливих речовин та потенційних реципієнтів після аварійного впливу. Завдання створення такого переліку та регулярного його поновлення досить складне, але від його вирішення значною мірою залежить фінансова стійкість страхових операцій. Обов'язкове страхування передбачає включення страхових виплат у собівартість продукції страхуваного та компенсацію страхувальником збитку, що завдається третім особам, страхуваним при настанні страхового випадку, передбаченого умовою екологічного страхування.

Ще одним важливим елементом ринкової інфраструктури має стати екологічний аудит, що є різновидом аудиторської діяльності, призначеної та націленої на контроль і перевірку документації (звітної, кошторисної, облікової, бухгалтерської тощо) системи управління екологічною безпекою, а також підготовка пропозицій щодо зменшення негативного впливу підприємств на стан навколишнього природного середовища. Метою екологічного аудиту є встановлення достовірності, точності, повноти та об'єктивності забезпечення природоохоронної діяльності підприємств і організацій вимогам законодавства, нормативно-технічним документам, екологічним критеріям, стандартам і нормативам екологічної безпеки. Можна рекомендувати проведення екологічного аудиту як форми контролю фінансово-господарської діяльності за такими напрямками:

– виявлення масштабів, елементів і результатів впливу на довкілля;

– оцінка загальної вартості проти забруднюючих заходів і їхнього екологічного ефекту;

– оцінка впливу прогизабруднюючої діяльності на формування підсумкових фінансових показників роботи підприємств.

Для здійснення екологічного аудиту треба створювати незалежні аудиторські фірми, які здійснюють аудиторську діяльність згідно з виданою та оформленою ліцензією. Екологічні аудиторські фірми надають свої послуги підприємствам на основі договору на здійснення екологічного аудиту, що складається з таких видів послуг: екологічних аудиторських перевірок, консультацій, аудиторських експертиз. Аудиторські фірми екологічного профілю можуть проаналізувати вплив діяльності підприємств на стан довкілля, обґрунтувати впровадження ресурсозберігаючих технологій і систем, природоохоронних пристроїв та обладнання, систем контролю.

Ринкова інфраструктура у сфері екологічної безпеки була б неповною без екологічного консультування, спрямованого на надання відповідних консультаційних, експертних послуг, розроблення пакетів програм, методик, проєктів. Існують споживачі, які гостро потребують екологічного консультування – місцеві органи влади, підприємці, неурядові громадські організації тощо. Для здійснення екологічного консультування доцільно створювати аналітико-консультативні центри та агентства, основною метою діяльності яких є забезпечення інтегрованих дій в інтересах сталого розвитку у регіоні, прогнозування основних напрямів вирішення економіко-екологічних проблем ринку; розробка заходів у сфері екологічної безпеки; створення єдиного уніфікованого методичного інструментарію для економіко-екологічних оцінок, прогнозів.

Висновки. Отже, результати проведених досліджень переконують, що за умови організації ефективної системи регулювання та формування сприятливого інституціонального середовища можна забезпечити стабільний розвиток ринкової інфраструктури екологічної сфери та визначити її роль в екологічній безпеці країни.

Це сприятиме отриманню позитивних ефектів для всіх суб'єктів регуляторного процесу, а також сформує синергетичний ефект від функціонування інфрасистеми як єдиного ринково-орієнтованого механізму.

Література

1. Тарасова В. В. Комплексна оцінка екологізації економіки та екологічності виробництва / В. В. Тарасова, І. М. Ковалевська [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.znau.edu.ua/visnik/2012_2_2/433.pdf
2. Хвесик М. А. Глобальні детермінанти регулювання природокористування: еколого-економічний аспект / М. А. Хвесик // Раціональне природокористування – важлива умова ноосферного розвитку України : матеріали IV-го з'їзду Спільки економістів України та Всеукраїнської науково-практичної конференції / За загальною редакцією В. В. Оскольського – К., 2011. – С.157 – 167.
3. Кушнір Л. Л. Відтворення природних ресурсів України як індикатор ефективності функціонування її господарського механізму / Л. Л. Кушнір // Конкурентоспроможність та інновації: проблеми науки та практики : монографія / Під ред. д-ра екон. наук, проф. М. О. Кнзима, д-ра екон. наук, проф. О. М. Тищенко. – Х. : ВД «ІН-ЖЕК», 2013. – 344 с
4. Фурдичко О. І. Якість і безпечність сільськогосподарської продукції в контексті продовольчої безпеки України / О. І. Фурдичко, О. С. Дем'янюк // Агроекологічний журнал. – 2014. – № 1. – С. 7 – 12.
5. Гайдучий П. І. Незалежна економіка України / П. І. Гайдучий. – К.; ТОВ «Інформаційні системи», 2014. – 528 с
6. Коренюк П. І. Еколого-економічна ефективність відтворювальної системи продовольчого комплексу: теорія, методологія, практика : монографія. – Дніпропетровськ : ДДФА, 2005. – 355 с.
7. Ульянченко О. В. Екологічні інновації як складова функціонування економічного механізму соціально-етичного маркетингу / О. В. Ульянченко // Вісник

Сумського національного аграрного університету. – (Серія: Економіка та менеджмент). – 2009. – Вип. 8 (37). – С. 84 – 89

References

1. Furdychko, O. I., and Dem'ianiuk, O. S. The quality and safety of agricultural products in the context of food security of Ukraine. *Ahroekologichnyi zhurnal*, no. 1 (2014): 7-12.
2. Haidutskyi, P. I. *Independent Ukraine economy*. Kyiv: Information systemy, 2014.
3. Khvesyk, M. A. *Global determinants of environmental management, environmental and economic aspects. Rationalne pryrodokorystuvannia – vazhlyva umova noosfernoho rozvytku Ukrainy*. Kyiv, 2011.157-167.
4. Kushnir, L. L. *Play Natural Resources of Ukraine as an indicator of the efficiency of its economic mechanism*. In *Konkurentospromozhnist ta innovatsii: problemy nauky ta praktyky*. Kh. : INZhEK, 2013.
5. Koreniuk, P. I. *Ecological and economic efficiency. reproductive system of food complex: theory, methodology, practice*. Dnepropetrovsk: DDFA, 2005
6. Nahirna, V. P., and Savchuk, I. H. *Potential threats to agriculture from the standpoint of environmental safety*. *Ekonomika Ukrainy*, no. 2 (627) (2014): 71-83.
7. Tarasova, V. V., and Kovalevska, I. M. *Comprehensive assessment of greening the economy and environmental production*. http://www.znau.edu.ua/visnik/2012_2_2/433.pdf
8. Ulianchenko, O. V. *Environmental innovation as part of the functioning of the economic mechanism of social and ethical marketing*. *Visnyk Sumskoho natsionalnoho ahrarnoho universytetu. Serii "Ekonomika ta menedzhment"*, no. 8 (37) (2009): 84-89.

УДК 332:65.012

Волощук І. А., Михайлів Г. В., Олексюк В. М.

МЕХАНІЗМИ ФОРМУВАННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ЛОГІСТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ РЕГІОНУ

В роботі розглянуто методологічні основи формування і розвитку регіональних транспортно-логістичних центрів, обґрунтовано доцільність їх створення. Визначено етапи розробки методики аналізу та оцінки передумов формування регіональних логістичних систем. Схематично сформовано процес роз-

робки та реалізації логістичної стратегії регіону.

Ключові слова: інфраструктура, логістичний центр, транспортно-логістичний центр, регіональні логістичні системи, транспортно-логістичний потенціал регіону.

Voloshchuk I., Mykhailiv H., Oleksiuk V.

MECHANISMS OF FORMATION AND FEATURES OF THE DEVELOPMENT OF THE LOGIC INFRASTRUCTURE SYSTEM OF THE REGION

The paper considers methodological bases of formation and development of regional transport

and logistics centers, defined feasibility of their creation. The stages of working out of the method

ЗМІСТ

Розділ 1. РЕГІОНАЛЬНІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Лучик В. Є., Королюк Ю. Г. Прогнозні сценарії розвитку областей Карпатського регіону	3
Цимбалюк С. О. Інноваційні механізми формування політики трудових доходів на засадах гідної праці	8
Русин Р. С. Невизначеність та ризик як основні складові оцінки ефективності інвестиційного проекту	14
Криховецька З. М. Стан та шляхи розвитку іпотечного кредитування в Україні	19
Король В. С. Формування екологічної політики: ринкова інфраструктура та екологічна безпека	26
Волощук І. А., Михайлів Г. В., Олексюк В. М. Механізми формування та особливості розвитку системи логістичної інфраструктури регіону	29
Васильченко С. М. Довгострокове економічне зростання: виклики глобалізації	36
Зварич О. І. Регіональний розвиток і його чинники: утилітарність інтерпретації	39
Тесля Д. В. Експортна діяльність регіону як чинник підвищення ефективності використання його ринкового потенціалу	43
Баланюк С. І. Методологічні засади функціонування господарств населення у системі розвитку сільських територій	48
Томашевська А. В. Особливості становлення та розвитку туристичного кластеру в регіоні	52
Тарасівська Л. С., Ріщук Л. І. Екологічна складова інтегрованого внутрішнього ризику організації	55
Мацола С. М., Мацола М. М. Вплив європейської економічної інтеграції на розвиток зовнішньоторговельних відносин між Україною та ЄС	62

Розділ 2. ЕКОНОМІКА ПІДПРИЄМСТВ ТА ГАЛУЗЕЙ ГОСПОДАРСЬКОГО КОМПЛЕКСУ

Пилипів Н. І., Івасишин М. О., П'ятничук І. Д. Організація обліку під час проведення ліквідаційної процедури підприємства-банкрута	67
Баланюк І. Ф. Організація бухгалтерського обліку на підприємстві	76
Брич В. Я., Снігур Х. А. Роль інновацій у підвищенні конкурентоспроможності підприємства: гносеологічні позиції	82
Герасимов О. К. Організаційно-економічний механізм маркетингового забезпечення ефективності діяльності підприємства	87
Мельник Н. Б. Вимоги до обліково-аналітичного забезпечення економічної безпеки підприємства	97
Матковський П. Є., Сас Л. С., Шеленко Д. І. Модернізація системи нормування внутрішнього контролю на сільськогосподарських підприємствах	101
Левандівський О. Т. Методологія інвестиційного забезпечення сільського господарства	105
Ємець О. І. Змістова характеристика економічної безпеки підприємства	109

Морицан О. М. Чинники впливу на формування агропромислового ринку і забезпечення населення продуктами харчування	114
Савка М. В. Кооперування фермерських господарств	119
Іваночко Н. В. Значення нейроеконіміки в управлінні збутовою діяльністю підприємства	123
Максим'юк М. М. Особливості практичного застосування економічної безпеки сільськогосподарських підприємств	127
Лозінська Л. Д. Економічна оцінка використання гідропонної технології вирощування овочів у тепличних господарствах	131
Бойдуник В. Р. Підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарських підприємств	134
Комаринська М. В. Економічна сутність поняття «ресурсний потенціал сільськогосподарських підприємств»	137

Розділ 3. ДЕМОГРАФІЯ, ЕКОНОМІКА ПРАЦІ, СОЦІАЛЬНА ЕКОНОМІКА І ПОЛІТИКА

Романюк М. Д. Міграційні процеси в Україні в контексті основних чинників соціальних ризиків	142
Колот А. М., Герасименко О. О. Дефіцит гідної праці: причини виникнення, форми прояву, стратегічні вектори подолання	151
Лісогор Л. С. Підвищення конкурентоспроможності робочої сили як умова забезпечення соціальної безпеки України	160
Смутчак З. В. Особливості інтенсифікації переміщення трудових потоків за межі України	165
Оболенцева Л. В., Краснокутська Ю. В. Дослідження мотивації персоналу на підприємстві гостинності	172
Бойченко В. С. Соціальна інфраструктура міста: сутність, складові елементи, функції та принципи реалізації	177
Власенко М. П. Аналіз динаміки бідності та чинників впливу на неї	183
Байцер Гжегож Еволюція поглядів на сутність поняття «мотивація персоналу»	191
Чувардинський В. О. Реструктуризація зайнятості у контексті реалізації інноваційних чинників розвитку ринку праці України	197

Розділ 4. ФІНАНСИ. БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК. МАРКЕТИНГ. МЕНЕДЖМЕНТ

Ткач О. В., Баланюк І. Ф., Копчак Ю. С., Баланюк С. І. Методологія та організація маркетингового менеджменту на сучасному підприємстві	202
Сахацький М. П., Захарченко О. В., Сахацький П. М. Управління збутовою діяльністю м'ясопереробних підприємств	209
Гнатюк Т. М., Шкроміда В. В. Аналіз структури капіталу: залежність прибутковості і фінансової стійкості	214
Гринів Л. В., Благун І. І. Особливості маркетингу послуг страхування життя	219
Сус Т. Й. Вплив інжинірингу та фінансового інжинірингу на інноваційний розвиток аграрної сфери	227
Гречаник Н. Ю. Маркетингова діяльність агропідприємств та об'єктивна необхідність їх розвитку	232

Мотиль В. М.	
Зміна ролі та завдань бухгалтерів з управлінського обліку у сучасному інформаційному середовищі	240
Щур Р. І., Плєць І. І.	
Концептуальні засади формування фінансового забезпечення місцевих бюджетів в умовах децентралізації	246
Мигович Т. М.	
Становлення та розвиток міжнародної валютної системи	251
Шкроміда Н. Я.	
Методичні підходи податкового планування діяльності суб'єкта господарювання	255
Галушак І. Є.	
Формування податкової політики та податковий контроль на мікрорівні	259
Жук О. І.	
Фінансовий аналіз потенціалу розвитку ринку відновлювальної енергетики в Україні	262
Лазарішин А. В.	
Розвиток методичних засад SWOT – аналізу для забезпечення інформаційних потреб стратегічного управління	266
Відомості про авторів	273

Міністерство освіти і науки України
ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»

ВІСНИК
Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

ЕКОНОМІКА
Випуск 12

Адреса редакційної колегії:
76025, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 82
Економічний факультет Прикарпатського національного університету
імені Василя Стефаника. Тел.: 59-61-44.

Ministry of Education and Science, of Ukraine
Vasyl Stefanyk Precarpathian National University

NEWSLETTER
of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University

ECONOMY
Issue XII

Publishers' address: 76025, Ivano-Frankivsk, Shevchenko Str., 82
Economic department of Precarpathian national University named
after Vasyl Stefanyk Ukraine. Tel: 59-61-44

Відповідальність за достовірність фактів, посилань, статистичних даних несуть автори статей. Відповідно до Закону про авторські права, при використанні наукових ідей та матеріалів цього вісника посилання на авторів і видання є обов'язковим.

Літературний редактор: *Степан ХОРОБ*
Редактор-перекладач англ. тексту: *Геннадій Калашніков*
Комп'ютерна обробка: *Орест МОРИЦАН*
Комп'ютерний оригінал-макет: *Ярослава КОРОЛЬ*

Друкується українською мовою
Реєстраційне свідоцтво КВ № 435.

Підписано до друку 30.08.2017. Папір офсетний.
Гарнітура "Times New Roman". Ум . друк. арк. 42.8.
Наклад 300 прим. Зам. 941.

Видавництво «Плай»
Прикарпатського національного університету
імені Василя Стефаника
76000, м. Івано-Франківськ, вул. Степана Бандери, 1
Тел. 71-56-22